

صلح حدیبیه - صلح حدیبیه یکی از مهم ترین وقایع

در تاریخ اسلام است. این صلح حدیبیه فهم سیاست داری رسول لا آشکار کند این پیمان صلحی است که حدیبیه نام قریه ای در یک منتهی مکه و در منتهی مدینه است. این پیمان صلحی در سال ششم هجری بین حضرت محمد و مشرکان مکه امضا شد و در سوره فتح از آن به عنوان فتح الحین یاد شده است.

وقتی حرکت اسوی حدیبیه این بود که رسول خدا در خواب دید که وارد خانه کعبه شد و سر خود را تراشید و کلید خانه کعبه را گرفت و همراه نسیان دیگری به طرفت می رفتند، به طرفت رفت و وقوف فرمود. رسول خدا از محاب را برای عمره انجام دهد دعوت فرمود ایشان هم مشتاقان آماده خروج شدند.

رسول اکرم دستور داد که تنها یک یا شمشیر غلاف شده حرکت کرده و از برداشتن هر نوع سلاح دیگر خودداری کنند این بدان دلیل بود که بر قوه امرای و قریش غایت شود که مصطفی تنها فلک انجام عمره داشته و به هیچ نوع سر جنگ ندارد. رسول ابن ام مکتوم را در مدینه جانشین خود فرمود و روز دوشنبه اول ماه دی معده از مدینه بیرون آمدند. تعداد

مسلحانان ۱۹۵۵ نفر بود و گفته اند ۱۱۶۰ نفر بود و هم گفته اند ۱۵۱۵ نفر بود. چهار تن هم از میان همسر رسول ام سلمه بودند در طول راه از بدویان خواستند تا وی را همراهی کنند آنان از پذیرفتن دعوت پیامبر خودداری کردند. رسول در راه به ارضی از بنی نضیر برخورد کرد و از آنان خواستند تا اسلام بپذیرند اما آنها قبول نکردند پس از آنقدری شیر برای رسولان فرستادند ایشان نپذیرفتند و فرمود: هدیه مشترک را نمی پذیریم پس از آن مقداری شیر از آنان خریدند که سبب خوشنودی آنها گردید.

زمانی که خبر تشکیل شدن مسلمانان به قریش

رسید آنها را ترساند آنان به راینی با یکدیگر پرداخته
 و مهتر شدند تا از ورود اهل آن حکومت به مکه جلوگیری
 کنند. قریشیان هم پیمان خود مانند لقیف و احابش
 را به یاری طلبیده، دوستان سوار را به فرماندهی
 خالد بن ولید به سوی منطقه عجم فرستادند
 کودکان خود را در وادی بلخ برداشته، جاسوسانی
 نیز بر کوه‌های اطراف گذاشتند و قریش نیز به
 شرطی را فرسخ کرده در چاه منطقه مکه اعراب را
 طعام کردند. رسول با شنیدن این خبر هم به مشافهت
 به احباب نشست. بعد از چند طراجم پس از عبور
 از راه‌های سطحی که به هدف دور شدن از
 سواران دشمن بود در منطقه حدیبیه واقع در
 ۲۲ کیلومتری غرب شهر مکه در راه جده فرود آمدند
 سواران دشمن نیز در نزدیکی آنان مسقر شدند.
 مذاکرات با مکه شروع شد و فرستادگانی بین دو
 طرف رد و بدل شد در نهایت پیمان هلبلی برای
 مدت ۱۵ سال بین دو طرف منعقد شد. نتیجه
 قرار داد این بود که مکه چاه مصلحان مدینه را
 از نظیر سیاسی و مذهبی بر رسمیت و شناخت،
 مفاد اصلی قرارداد این بود که طرفین دشمنی‌ها
 را کنار بگذارند. محمد سال بعد برای حج به مکه بیاید
 اگر کسی از اهل مکه به مدینه رفت به مکه بازگردانده
 شود ولی نه برعکس. قبایل آزاد خواهند بود که
 با محمد یا با قریش در پیمان یابند.
 پس از بحث‌های فراوان قرار شد تا عهدنامه
 نوشته شد. حکومت علی مامور نوشتن عهدنامه
 حدیبیه شد. قریش موجودین سیاسی دولت مدینه
 را پذیرفت. زمانی که جنگ به صلح تبدیل شد هر
 کسی که درین شجوری داشت و درباره اسلام چیزی
 شنید، مسلمان شد تا جایی که برخی از سران مشرک
 مکه همچون خالد بن ولید و عمر و بنی‌المطلب
 مسلمان شدند.